

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੋਨੀ ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਦੀ ਕਸਟੋਡੀਅਨ, ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ,

ਬਨਾਮ

ਸਿਮਲਾ ਬੈਂਕਿੰਗ ਅਤੇ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਕੰਪਨੀ, ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 39 ਆਫ 1950

ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ (1950 ਦਾ XXXI) ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਅਤੇ 30 ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ (1908 ਦਾ ਐਕਟ V)—ਸੈਕਸ਼ਨ 51 ਅਤੇ ਆਰਡਰ 40—ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ—ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ - ਕੀ Evacuee ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਰਿਸੀਵਰ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1950 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਅਤੇ 30 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 50 ਅਤੇ ਆਰਡਰ XL ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹਨ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੋਲ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਅਤੇ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੁਨਾਫਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕੁਟਨਰ ਬਨਾਮ ਫਿਲਿਪਸ (1), ਕਲਾਈਡ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ, ਬਨਾਮ ਕਾਉਬਰਨ (2), ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਕਪੂਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ, ਮਿਤੀ 29 ਮਈ 1950 ਨੂੰ, ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ.ਐਨ. ਕਪੂਰ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਸਿਮਲਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, 1949 ਦੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 135 (ਸਿਮਲਾ ਬੈਂਕਿੰਗ ਐਂਡ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਕੰਪਨੀ., ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਅਬਦੁਲ ਗਫੂਰ, ਆਦਿ) ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮਿਤੀ 25 ਮਾਰਚ 1949 ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਦੇ ਮਕਾਨਾਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਰਿਸੀਵਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਤੇ ਪੈਸੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 12 ਜੂਨ 1950 ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਸਿਮਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ।

ਐਚ ਐਲ ਸਰੀਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ। (1)।

I.D. ਦੁਆ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ। (2)

ਫੈਸਲਾ

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ. 1950 ਦੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 39 ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਪ੍ਰੈਸੀਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੋਲ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਰਸੀਵਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ।

1924 ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 18 ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿਮਲਾ ਬੈਂਕਿੰਗ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਿਟਡ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 30,764-11-5 ਰੁਪਏ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁਢਲਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 9 ਜੁਲਾਈ 1924 ਨੂੰ ਖਾਨ ਬਹਾਦੁਰ ਖਵਾਜਾ ਅਬਦੁਲ ਅਹਦ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਪਨੀ ਵਜੋਂ ਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ 3 ਮਾਰਚ 1925 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਖਾਨ ਬਹਾਦੁਰ ਅਬਦੁਲ ਅਹਦ ਦੀ 12 ਮਈ 1928 ਨੂੰ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਿਰਏ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਕ ਨਿੱਜੀ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

1 ਮਾਰਚ 1937 ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਕੰਪਨੀ ਨੇ 29 ਮਾਰਚ 1941 ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿਸੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ 11 ਜੂਨ 1944 ਨੂੰ ਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। 11 ਜੁਲਾਈ 1944 ਨੂੰ ਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ, ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। 17 ਅਪ੍ਰੈਲ 1945 ਨੂੰ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਰਿਸੀਵਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

ਭਾਰਤੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੰਜਾਬ ਸੂਬੇ ਦੀ ਵੰਡ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਇੱਕ ਰਸੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਸਨ।

25 ਮਾਰਚ 1949 ਨੂੰ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਿਸੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:-

“ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਤੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਲਈ ਇਕੋ ਇਕ ਉਪਾਅ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਲੈ ਕੇ ਕਸਟੋਡੀਅਨ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਵਸੂਲ ਕਰੇ। ਯਕੀਨਨ ਇਹ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਲਈ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਪਰ ਜੇਕਰ ਹਾਲਾਤ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।”

25 ਮਾਰਚ 1949 ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ, ਕੰਪਨੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਈ ਅਤੇ 29 ਮਈ 1950 ਨੂੰ, ਕਪੂਰ, ਜੇ., ਨੇ ਪੂਰੇ ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ।

1940 ਦੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 133 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਪੂਰ, ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ:-

“ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 51 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪੰਜ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਿਆਂ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (d) ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੁਰਿੰਦਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਟੈਕੋਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਕਿ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਬਰਾਬਰ ਕੁਰਕੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਲਾਲ ਰਜਿੰਦਰਾ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁੰਦਰ ਬੀਬੀ (2) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕੇਸ, ਜਿੱਥੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਕਿ ਸਹੀ ਉਪਾਅ, ਇੱਕ ਢੁਕਵੇਂ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਰਿਸ਼ੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨਿਰਣੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ। ਪੰਜਾਬ ਕਲੋਨਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਆਫ ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ, 1912 ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਕੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 51 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਪੰਜਾਬ ਕਲੋਨਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਆਫ ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ (ਦੇਖੋ ਕਰਮ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਆਸਰਾ ਮੱਲ (1), ਅਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ਸ਼ਰੀਫ ਬਨਾਮ ਮਿਸਿਜ਼ ਬਾਟਨ (2) ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ (1) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 51 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ (2) ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 51(d) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੀ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਿ ਐਕਟ ਸੈਕਸ਼ਨ 51, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਾਕਤ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ”

ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ 1950 ਦੇ ਐਕਟ XXXI ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਦੀ ਧਾਰਾ 51 (ਡੀ) ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ:-

“ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦੋ ਘਰਾਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ੀਵਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਹੋਣ ਤੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ”

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੋਲ ਕਿਰਾਏ ਅਤੇ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ੀਵਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ:-

“4. ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ। ”

ਫਿਰ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 51 ਅਤੇ ਆਰਡਰ XL ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹਨ।

ਹੁਣ, ਇਹ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਖ਼ਤ ਹਨ। (ਕੁਟਨਰ ਬਨਾਮ ਫਿਲਿਪਸ) (1) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਸੀ:-

ਅਰਥ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇੰਨੇ ਅਸੰਗਤ ਜਾਂ ਉਲਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਖੜੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੋ ਐਕਟ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਲਈ ਇੰਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇੱਕ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੋਵਾਂ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਸੰਗਤਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ।”

ਕਲਾਈਡ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ., ਲਿਮਟਿਡ, ਬਨਾਮ ਕਾਉਬਰਨ (2), ਹਿਰਿੰਸ, ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ:-

“ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੂਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਕਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸ਼ਬਦ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਤੌਰ ਤੇ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਸੰਗਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਖੜੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੂਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਦੂਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਟਕਰਾ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ”

32 ਕਾਮਨਵੈਲਥ ਲਾਅ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 466 ਵਿੱਚ ਬਹੁਮਤ ਦੀ ਰਾਏ (ਨੈਕਸ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਗੈਵਨ ਡਫੀ, ਜੇ., ਆਈਜ਼ੈਕ, ਜੇ., ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ) ਸੀ:-

“ਦੋ ਕਾਨੂੰਨ ਅਸੰਗਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੂਜੇ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਡਿਊਟੀਆਂ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵੀ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਉਸ ਦੂਜੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਉਹ ਹੋਵੇ ਜੋ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮੁਆਫ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

ਜੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੰਗਤਤਾ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਐਕਟ ਦੋ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਸੰਗਤਤਾ ਦੇ ਇਸ ਟੈਸਟ (Test) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਅਤੇ 30 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 51 ਅਤੇ ਆਰਡਰ XL ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹਨ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦੋ ਮਕਾਨਾਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਰਸੀਵਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਹੋਣ ਤੇ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ:-

“13 (1) ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਕਾਸੀ (ਇਵੈਕੂਈ) ਲਈ ਬਕਾਇਆ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਜੋ ਨਿਗਰਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਕਾਸੀ (ਇਵੈਕੂਈ) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(2) ਉਪਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਇਗੀ ਇਸ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।”

ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਐਕਟ:-

“ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਕਾਸੀ (ਇਵੈਕੂਈ) ਸੰਪੱਤੀ ਹੋਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੈਦ, ਜੋ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ, ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ।” .

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 51 ਅਤੇ ਆਰਡਰ XL ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੋਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਅਤੇ 30 ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਅਤੇ ਦੀਵਾਨੀ (ਸਿਵਲ) ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 51 ਅਤੇ ਆਰਡਰ XL ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸੰਗਤਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ।

ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਅਤੇ 30 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 50 ਅਤੇ ਆਰਡਰ XL ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਮਕਾਨਾਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਰਿਸੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਨਿਗਰਾਨ (ਕਸਟੋਡੀਅਨ) ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਖਰਚੇ ਆਪ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਨਦੀਪ ਕੌਰ
(ਅਨੁਵਾਦਕ)